

Sparekasser eller anbringe dem i 4 pCts Kredittforenings- eller kgl. Obligationer. Det synes, som om det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) anser Statskassen for en meget usolid Debitor, som det ikke kan gaa an at betro Penge. Han er bange for, at den højtærede Finansminister, naar han først faar dem ind i Statskassen, enten skal beholde dem, eller, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sagde forleden Dag, skal „formøble“ dem, saa at de ikke kunne vende tilbage til deres rette Ophav. Men Statskassen er dog hidtil ikke bleven betragtet som en usolid Debitor, tværtimod, den er bleven betragtet som den solideste, vi kende, og derfor finder jeg ingen Anledning til at forhindre, at Statskassen, naar Pengene ligge i Statslaanefonden, uden at der haves Anvendelse for dem til de Formaal, som var deres oprindelige Bestemmelse, faar Lov til at tage Laan af disse Penge. Jeg skal altsaa fraraade at stemme for dette Forslag.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds har ogsaa udtalt sig om dette Lovforslag baade ved 1ste Behandling og med enkelte Bemærkninger, der faldt i Forgaars, da vi havde den foregaaende Lov til Behandling. Det ærede Medlem sagde i Forgaars om Statslaanefonden, at han nu — jeg forstod det i alt Fald saaledes — havde Sympati for Sagen, da Udvalget havde taget alle de Hensyn, som han krævede tagne ved Sagens 1ste Behandling. Jeg erindrer godt, hvad det ærede Medlem sagde ved denne Sags 1ste Behandling. Han sammenlignede Forslaget med en Mand i en af Mark Twain's Fortællinger, og de Hensyn, der bleve tagne til denne Mand, vare, at først gav man ham Arsenik, dernæst skar man Struben over paa ham, derpaa skød man ham, og endelig blev han styrtet ud fra fjerde Sal. Det var de Hensyn det ærede Medlem fortalte, der bleve tagne til denne Mand i Mark Twain's Fortælling, som han sammenlignede med dette Forslag. Det var de ærede Medlemmer for Nørresundby (J. Jensen), for Rønne (Blem) og Aarhus Amts søndre Valgkreds (Harald Jensen), der henholdsvis gav Arsenik, Kniv og Kugle — jeg ved ikke, om det var det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, der egenhændig styrtede Forslaget ud fra fjerde Sal. Se, nu ligger Forslaget her ganske livskraftigt, indstillet til Vedtagelse af det samlede Udvalg, og naar det ærede Medlem nu siger, at der er taget alt det ærede Medlem, han ønskede, til hans Ud-

talelser ved 1ste Behandling, vil jeg sige, at saa er det ærede Medlem nøjsom. Saa meget Hensyn tror jeg, han altid kan vente, at der i dette Ting vil blive taget til hans Ønsker.

Birck: Ja, hvis det høje Ting altid tager lige saa meget Hensyn til mine Udtalelser, som det har gjort i dette Tilfælde, kan Højre egentlig være ganske vel tilfreds. Jeg maa derfor begynde med at gentage min Tak for de Ændringer, man har foretaget, idet jeg udtaler, at jeg ikke ved, om de Herrer ville tage imod den, den er i hvert Fald sagt med den samme Oprigtighed, hvormed det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) takkede i Gaar. Den første Indvending, jeg havde mod Forslaget, var, at Direktionen var overflødig. Jeg skal ikke komme ind paa at oprippe gamle Skader, idet jeg ikke tror, at Udvalget, de Herrer overhovedet og den højtærede Minister, ønske, at vi paa noget Punkt skulle komme ind paa en Undersøgelse af, hvilke Opgaver denne Direktion egentlig skulde have. Jeg takker, som sagt, fordi Sagen er opgivet, og jeg skal, for at exonerere den højtærede Minister, udtale, at jeg ikke tror, at han i og for sig har foreslaaet disse Embedsmænd, fordi han havde et særligt Ønske om at faa ny Embedsmænd. Det er blevet mig fortalt, ogsaa af andre, der have haft Embeder at bortgive, at for hvert Embede, man bortgiver, vinder man en Ven og faar ti Fjender. Jeg tror ligefrem, at den højtærede Minister har været konfunderet et Øjeblik paa Grund af et Personskitte i første Departement og ikke rigtig vidst, hvorledes han skulde administrere disse Midler. Det er vist den egentlige Grund, hvis det da ikke har været en af disse ganske fikse Ideer, den højtærede Minister undertiden skænker sit Fædreland.

Som sagt, jeg takker de Herrer, fordi de have opgivet den særlige Direktion. Det glæder mig at se, at hvor villige de Herrer end ere til at følge deres Minister, have de dog ikke villet følge ham ud over den sunde Fornufts Grænser.

Den anden Ændring, Udvalget har stillet, gaar ud paa, at 2 Millioners Grænsen bortfalder. Ogsaa dette udtalte jeg som vort Ønske ved første Behandling. Jeg skal dog sige, at der i og for sig var noget godt i denne Grænse, idet mange af os vare noget i Tvivl om, hvorvidt adskillige af de Ting, man vilde laane Penge til, i og for sig vare gode, og saa kunde